

men jeg forestiller mig ikke, at der vil være den store uenighed.

Men situationen er jo den, at de her børn af indsatte er en meget udsat gruppe. Der er en stor overrepræsentation af depressioner i den gruppe, og der er også en klart forøget risiko for, at de selv på et tidspunkt bliver indsatte. Derfor er det jo afgørende at få gjort noget ved situationen.

Jeg vil gerne spørge ind til det sidste, justitsministeren var inde på, for sagen er jo den, at hvis man sammenligner de vilkår, der er for dømte, og de vilkår, der er for den fjerdedel af de indsatte, som er varetægtsfængslet, så er der ikke samme rettigheder. Det her er jo noget, der sådan set også er beskyttet af børnekonventionen – nemlig børnenes ret til at besøge deres forældre – og da der kun er én børnekonvention, synes det måske også rimeligt, at reglerne for dømte og varetægtsfængslede er de samme. I den forbindelse vil jeg bare spørge justitsministeren, om det sidste med at tilpasse varetægtsforordningen er et tilsagn om, at reglerne nu bliver sidestillet også i reglementerne, sådan at der er ens regler for besøg for dømte og for varetægtsfængslede.

Kl. 10:45

Formanden:
Ministeren.

Kl. 10:45

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tror også, det er en myte. Jeg kunne høre, at hr. Morten Østergaard ikke var med til at bringe ved til bålet. Men altså, varetægtsfængslede har ret til besøg af deres børn. Det fremgår også af varetægtsbekendtgørelsens § 39, stk. 1, at en varetægtsarrestant, med de begrænsninger, der følger bl.a. af varetægtsfængslingens øjemed og sikkerhedsmæssige omstændigheder, har ret til besøg så ofte, som forholdene tillader det.

Så det her handler om at tilpasse reglerne. Som jeg også nævnte, vil Direktoratet for Kriminalforsorgen overveje, hvad det er, der skal gøres på området. Hvis man er varetægtsfængslet, har man altså også ret til at få besøg af sine børn.

Kl. 10:46

Formanden:
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:46

Morten Østergaard (RV):

Nu er det jo aldrig sådan – eller det er meget sjældent i hvert fald – at en regering tilslutter sig et beslutningsforslag. Når vi har foreslået, at man skal foretage administrative ændringer, der

kan opfylde det formål, at man forstærker rettighederne for børn af varetægtsfængslede, så de kommer til at minde mest muligt om dømtes børns rettigheder, er det jo sådan set et godt tilsagn. Derfor vil jeg bare spørge ministeren, om jeg skal forstå det sådan, at man nu forpligter sig på at ændre de administrative forordninger, og hvad der ellers ligger på området, således at varetægtsfængslede børns rettigheder til at besøge deres indsatte forældre kommer til at blive sidestillet med dømtes børns.

Kl. 10:47

Formanden:
Ministeren.

Kl. 10:47

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det vil de ikke blive helt. Men som jeg nævnte i min tale her, gør Kriminalforsorgen alt, hvad der i øjeblikket står i deres magt, for at give indsatte og for øvrigt også varetægtsfængslede mulighed for at have besøg af deres børn – samvær med deres børn, hvis der er tale om indsatte. Der er meget fokus på det, både hvad angår de fysiske forhold med legerum osv., og også når det handler om – hvad skal vi sige? – de psykologiske forhold, f.eks. at man ved, at man har en mulighed for at kunne se sine børn.

Kl. 10:47

Formanden:

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:47

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er nu ikke helt tryk ved, at ministeren siger, at der er meget fokus på det her. Jeg er af den overbevisning, at jeg synes, vi skal gå skridtet længere og lave noget lovgivning på det her område.

Det her er jo ikke noget, vi har grebet ud af den blå luft; det er rent faktisk, fordi der ligger noget forskning på området. Der har her for nogle måneder siden været afholdt en kæmpe konference, hvor der bl.a. var forældre til børn, som havde måttet opleve, at forældrene havde været i fængsel på et tidspunkt. Så der er et kæmpe behov for det her, og set i lyset af at forskningen faktisk viser, at det foreslåede har en god virkning på indsattes recidiv, og at det nuværende har en uheldig virkning på børns egen adfærd, så de selv er i risikozonen for at blive kriminelle, synes jeg altså, at vi skal gøre noget på det her område.

Men mit spørgsmål går egentlig på: Er det blandt ministerens overvejelser at finde ud af,